

Mi a fontosabb: a hely vagy a csali?

 Max Nollert írása

A pontyhorgászat során olyan sok „fogós” kérdés merül fel, hogy az összes megválaszolására egy pontyhorgász teljes élete sem elegendő. Ennek ellenére persze, több eséllyel állhatunk neki a pontyozásnak kellő tapasztalatok birtokában, mint tennünk azt azok híján.

A címbéli kérdésre – elegendő rutinnal a hátunk mögött – igen egyszerű a válasz. Természetesen a hely! De ehhez rögtön hozzá kell azt is tenni: a lehető legteljesebb sikerhez az szükséges, hogy a megfelelő helyen kínáljuk fel a megfelelő csalit. A 22 évnyi pontyozás során összegyűjtött sok tapasztalat mondatja ezt velem, és egy frissebb élménnyel is alá tudom támasztani ezt az egyszerű és alapvető kijelentést.

A hely

Külföldi horgásztúráim egyikén találkoztam egy úriemberrel. Szomorkásnak és szórakozottnak tűnt, de mosolygva me-

sélt nekem egy csodás horgász helyről Franciaországban. Nagyokat szívott a szivarján, mialatt beszámolt az élményeiről. Annyira felkeltette a kíváncsiságomat, hogy hamarosan útra keltem... Ősszel egy jó barátommal el is látogattunk az adott helyre, ami nagy hatást tett rám; el voltam képedve attól, hogy az illető nem túlzott. Ezért szeretnék mesélni önöknek erről a vízről és az élményeimről. Figyelenek csak oda a fogós kérdésre...

Egymás után kétszer is meglátogattam ezt a földdarabot, ahová a legtöbb embernek eszébe sem jutott volna másodszor is visszamenni.

Rendkívül kellemetlen körülmények, igen nehéz parti horgászat, erős szél, hínár minden mennyiségben, még annál is több rák és mindemellé

hal egy szál sem – az első napon meghorgászott első és második helyen ennyi történt velünk azon a vízrendszeren, amely álló- és folyóvízből is állt, időnként erős, változó irá-

nyú áramlásokkal. Bernard Hesse barátommal tíz teljes napot terveztem itt horgászattal eltölteni.

Az ítéletidő a partra kényszerített minket

A helykeresés időszaka

Mivel tíz nap állt a rendelkezésünkre, először egy teljes napot arra szántunk, hogy helyeket kerestünk és pár kiló bojlikkal, valamint pellettel megszórtuk ezeket. A kiválasztott terület olyannak tűnt, ahol szívesen vonulnak a pontyok, előbb-utóbb tehát számíthatunk erre járó és táplálkozó csapataikra – ha csak nincsenek már eleve ott. Csupán a második éj-jel hozta meg az első kapást, de a hal leakadt a növényzetben. Újabb egész éjszaka horgásztunk itt – sajnos hiába. Napközben viszont láttunk egy helyi franciát, aki benzinmotorral felszerelt gumicsónakjával etetni jött. Már két hete etetett egy kissé távolabbi helyet – és nem kis mennyiséggel! Megkérdeztem, sikerrel járt-e már az etetésén. Azt válaszolta, még nem is horgászott rajta, majd a kiadós etetés után!

A helyeinken a mélység 1,8–2,8 méter volt, igen tiszta vízzel. Hínárlukakat kellett keresnünk a szerelések elhelyezéséhez és úszóbójákkal igyekeztünk azokat a lehető legpontosabban rögzíteni. Persze, azért elraktároztuk ezeket a pontokat a GPS-készülékben is – biztos, ami biztos!

Igyekeztünk ke-mény, horogálló bojlikkal csalizni. Ennek ellenére egyik-másik bojlinkat időnként vá-lami eltüntette, vélhetően rákok.

A harmadik éjszakára új állást kerestünk: egy folyóvíz határolta tórészre mentünk át, ahol hirtelen igen zavarossá vált a víz és sokkal kevesebb volt a hínár. Az első próbálkozás azonban itt is eseménytelenül telt el...

Ám mögöttünk, a sodrásban, egyszer csak pontyugrásra lettünk figyelme-sek. Rögtön helyet változtat-tunk – ki-használva a csónakos horgászat

kínálta lehetőséget –, öt botot hagytunk az előző részen, míg három szerelékét a sodrásba dobtunk.

Azonnali siker

Innen kezdve kapás kapást ért! Berny mindenképpen a tavon akart továbbra is horgászni, és átengedte nekem az eseménydús két és fél napot. Ha egyszer egy üzlet beindul, akkor nagyon beindul, így most a tavi részen is rögtön volt egy kapásom. Bernynél nem akadt semmi, de ő ezt higgadtan viselte.

Az „etetés francia” eközben szintén elkezdte csónakból meghorgászni a helyét, amelyet már két és fél hete etetett.

Gyorsan elmondanám: egy árva kapása sem volt a következő öt nap alatt!

Túraadatok: 10 nap, 10 km, 10 m²

Egy sok lehetőséget kínáló csónakos túra szerepelt a tervek között. Új területet felfedezni és csalijainknak, illetve aromáinknak ismét esélyt adni arra, hogy bizonyítsanak. Az évszak miatt most a szokásosnál több etetőanyagot használtunk, mint amennyit én „spórolós etetőként” szoktam.

A fent leírt háromnapos ismerkedési szakasz után a második helyváltoztatást követően hirtelen beindult a kapáshullám: mindössze 2,5 nap alatt huszonöt fogás – nyerő a hely! A pontyok zöld és piros színű anyagot köptek vissza a pontymatracon, jó volt látni az etetés eredményességét!

Tuningoljuk fel a csalijainkat!

Az igazat megvallva, a horgászat nem ment könnyen, és a kisebb nehézségek következtében – amelyek mindig éppen a fárasztásnál váltak óriási problémává –, elvesztettem nem egy halat, ráadásul jó halakat is! Az áramlás miatt igen nehéz ólmokat használtam, a zsinór hol meglazult, hol megfeszült, ehhez jöttek még az akadók és az éles kagylóhéjak, amelyek megnehezítették az életet. Mindennek össze kellett jönnie ahhoz, hogy sikeresen partra segíthessük zsákmányainkat. Két és fél nap után hagytuk ott a „drótkötélpályát” – még többet szerettünk volna látni és egy igazi nagyhalat is akartunk fogni!

Tovább mentünk folyásnak felfelé – a halakat keresve. Néhány kilométer múlva olyan látvány tárult a szemünk elé, amely maradásra csábított bennünket: olyanak tűnt a hely, ahol a pontyok jól érezhetik magukat.

A következő reggel a szádba került a pontyok „öregapja” – tényleg a legjobb helyen voltunk! Hihetetlen úszók, gyönyörű fej... Nyilván messze elmaradt a legnagyobbak súlyától, de akkor is gyönyörű fogás – és szinte azonnal!

Egy további, mintegy 8 kilós éjszakai pikkelyes mellett ez egy jó kezdet volt, mégis úgy éreztük, inkább tovább költöznénk. Sok helyet akartunk kipróbálni, hogy egy alapos első általános összképet kapjunk. És tudtuk, hogy ha ott vannak a pontyok, akkor csak egy pár csali kell, és hamarosan jön is a kapás.

Micsoda hal!

Először akadt horogra a gyönyörű tükrös

Fa, fa és megint csak fa

Az utolsó hely telis-tele volt fával. Rövid, nagyon rövid ideig horgásztunk, csizmával a lábamon aludtam, és mint oly sokszor máskor, a botok mellett vártam éjszaka a kapást. Néhány fénykép készítésével ütöttem el az időt, illetve azzal, hogy 24 milliméteres bojlikat vágtam félbe és csomagoltam PVA-hálóba.

Türelmetlenség! Éjjel egy órakor még nem is gondoltam alvásra! Az Ehmann-féle „Hot Spot csónakos sátorban” tényleg teljesen otthonosan érzi magát az ember. Nagyszerű termék, amelyet minden csónakos horgásznak ajánlani tudok (legyen legalább 1,9 méter széles, ilyen például az új iBoat 400 is). Óránkénti 80 kilométeres szellőkészekben is volt alkalmunk tesztelni!

Éjszaka van, a botok a helyükön, csend, egy óra is elmúlt, lefekszem, bebújok a hálósákba és lehunyom a szemem.

A csónakos sátrat erős szélben is volt alkalmunk tesztelni

gömbítették azokat –, így a tervezettnél egy nappal korábban hazautaztunk azaz, hogy visszatérünk még ide.

Mivel ennek az extrém horgásztúrának minden körülményével megbirkóztunk, és a beettett anyag is bizonyított, több mint elégedettnek éreztük magunkat. A legszebb hal valószínűleg akkor jön, amikor a legkevésbé számít rá az ember, így gondolkodtunk és így is kellett lennie.

ket a vízen, csak a vihar ez alkalommal a másik irányból jött.

Éjszaka a kapásjelző egy pár rövid csippanást hallatott, miután felvette valami a 24 milliméteres Monster's Paradise és a 24 mm-es Half n half bojl kombinációját.

Látom, hogy a zsinór oldalt, a sodrás felé húzódik, de anélkül, hogy a bot-

spiccen ebből bármit észre lehetne venni. Mielőtt a megakasztott hal a botot a botállványból kiránthatta volna, ott voltam a nyélnél, gyorsan beugrottam az odakészített kicsónakba és beleveszttem az éjszakába – először fejlámpa nélkül... miért is ne?!

Pár perc fárasztás után a szemerkélő esőben, amelyben a halat gyakran az elektromos csónakmotorral követtem, hogy minél közelebb maradjak hozzá, egy hatalmas pikkelyes körvonalait láttam a vízfelszínen. Micsoda hal! Gyorsan be vele a merítőszákba! Így is történt. A csónakkal odaérkezve Julian végre lámpát is hozott, ekkor láthattuk, hogy nagyon, nagyon szép halat fogtam. A mérleg 25 kilogrammnyi zabolázatlan folyami erőt mutatott! És ezen a túrán innen kezdve egyik kapás a másikat érte. Társam is jó néhány szép ha-

Újra itt

Gyakorlatilag eldöntött tényként kezeltük, hogy visszatérünk még ide amilyen gyorsan csak lehet, mivel jó véleményel távoztunk és megtetszett a pálya.

A víz egyre csak hűlt, mi pedig biza-kodóak voltunk. Juliannal utaztam, valamikor novemberben. A legjobban folyó helyet terveztük meghorgászni a legkiválóbb csalikkal – csak jó vége lehet a dolognak!

Ahogy otthagytuk a helyet Bernyvel, ugyanaz a kép fogadott min-

Julian és egy szépséges tükrös

Egy szem nagy méretű süllőedő és egy félbevágott pop-up bojlival csaliztam

Horgonyt letesz, fúrókarók a talajba (ha már szóba kerültek, ezúton szeretném még egyszer megköszönni a kedves vásárlónak a javaslatát erre a rögzítési módra), csalikot ki (nem túl sokat, de igen erős csalogató hatásút), botokat a helyükre – várni és figyelni!

Nagyon fontos a csónak megfelelő rögzítése

ECO FISH

web:
<http://www.ecofish.hu>

e-mail:
ecofish2010@gmail.com

telefon:
+36-70-9476376
+36-20-5101544

cím:
4130, Derecske Köztársaság
u. 115/b

-1/3 ár

Óriási kombó akció!

-1/3 ár

Cikkszám: 0101005
- Tartós, időálló ernyő
- 160x250x138cm (sz/h/m)

Partnereink

Maxon Áruház (Budapest)
"Köke Kúsz" Horgászbolt (Balatonederics)
Pescar Fish Star (Oradea-Románia)

59 520 Ft helyett
41 660 Ft
(csak együtt)

Cikkszám: 0101005
- rendkívül erős, acél váz
- multi pont rendszerű, állítható fejtámla
- 203x78cm (h/sz)

Újdonság!

eredeti angol bojlík
csak az Ecofish-nél!

bbr

Vigyázat! Csak azoknak, akik fogni akarnak!

Keresse termékeinket a horgászboltokban!
Viszonteladók jelentkezését várjuk!

lat fogott, nem volt üresjárat; a kis horgonnyal pedig ki tudtuk szabadítani őket az akadóból, ha bemenekültek volna – legtöbbször minden összejött.

Láttunk más pontyhorgászokat is, akik csónakkal jöttek-mentek, új részeket kerestek fel – szemmel láthatóan ők

még nem találták meg a saját nyerő helyüket. Hogy mennyire jó csalival próbálkoztak, az most éppenséggel teljesen mindegy volt – bizonyára értik, mit akarok ezzel mondani!

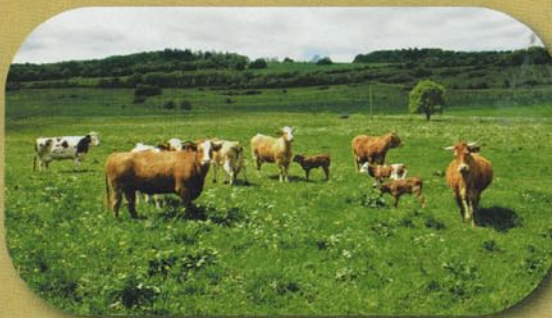
Egy sikeres nap után aztán nálunk is szünni kezdtek a kapások, legalábbis

megváltozott a ritmusuk, ezért türelmetlenül kezdtünk új helyek után nézni. Először Julian ment folyásnak fellelő bottal és halradarral, és próbálkozott vadonatúj pontokon – folytatódott is a dolog: kapás jött kapás után. Jókor voltunk jó helyen. Ennyi!

Mint a tehenek

Bárcsak egy tavat vagy egy folyószakaszt néhány órán át teljesen tiszta víznél lehetne megfigyelni, és a fénytörés sem homályosítaná vagy zavarná a látást!

Akkor az ember a halakat úgy bámulhatná, mint a legelő teheneket, és sokkal jobban megértené a viselkedésüket és azt, hogy miért tömörülnek egyes helyeken. Ez a hasonlat szerintem nem is olyan rossz, azt hiszem, ezzel az elgondolással érzékeltetni tudom, milyen lehet a víz alatti élet, és ezt a képet alkalmas időpontban sikerrel válthatjuk cselekvésre. Talán éppen emiatt fognak helyet választani... Ha legközelebb Franciaországba utaznak, vagy autópályán közlekednek Németországban, figyeljék meg

pontosan, hogyan helyezkednek el a legelő tehenek. Azt fogják látni, hogy többnyire egy csapatban vannak, és csak a rendelkezésre álló terület kis részén táplálkoznak: egy kis domb, egy magaslat vagy egyszerűen csak egy addig még le nem legelt terület lehet ennek az oka. Képzeljék most el, hogy ezen tehenek egyikét egy csalival meg szeretnék fogni. Egy, a csordától távol eső területen – ha mégoly szépek is ott a fűcsomók – sokáig kellené várni, viszont ahol a csorda legel, pillanatok alatt megjönne az eredmény. Ilyen egyszerű a helyzet a mi pontyainkkal is. Meg kell barátkoznunk a próba szerencse módszerrel. Aki mer, az nyer!

Végezetül egy olyan ténnyel szeretném zárni ezt az írást, amelyet korábban legfeljebb csak sejtettek. Mindig jól jön, ha az ember egy igazi tapasztalattal gazdagodhat: mennyit eszik egy ponty egyszerre? Erre a kérdésre Berny barátom hozott fel egy jó példát válaszul.

1992-ben egy horgász egy 19 kilogrammos példányt fogott mellette. Pontyzsákba tette, majd reggel szomorúan azt kellett tapasztalnia, hogy elpusztult a hal! Felbontotta, hogy megvizsgálja a béltartalmát. Rengeteg kukorica volt benne, amelyet a horgász le-

mért: nem kevesebb, mint 5 kilogrammot nyomott! Ez a teljes testsúly 35%-át jelentette, ekkora tömegű táplálék volt a hal belében – ki gondolta volna?

Találják hát meg mindig a nyerő helyüket, és mindig legyen önöknél elegendő csali!